

Αριθμός 1496/2000

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Ε' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ευάγγελο Κρουσταλάκη, Αντιπρόεδρο, Ιωάννη Μυγιάκη, Μιχαήλ Καρατζά, Αντώνιο Παπαθεοδώρου και Αριστείδη Κρομμύδα - Εισηγητή, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 6 Οκτωβρίου 2000, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Σταύρου Γυπαράκη (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και της Γραμματέως Ευδοκίας Φραγκίδη, για να δικάσει την αίτηση της αναιρεσείουσας - κατηγορουμένης του, κατοίκου, που παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Χρήστο Μαρκογιαννάκη, περί αναίρεσεως της 762/1999 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Κρήτης. Με συγκατηγορούμενο τον του, κάτοικο και με πολιτικώς ενάγουσα την μη κερδοσκοπική αστική εταιρία με την επωνυμία "ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ" και το διακριτικό τίτλο "ΕΠΟΕ", που εδρεύει στο Χολαργό Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία στο ακροατήριο εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος της Κρίτων Μεταξόπουλος.

Το Τριμελές Εφετείο Κρήτης με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και η αναιρεσείουσα - κατηγορούμενη ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 16 Δεκεμβρίου 1999 αίτησή της αναίρεσεως, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με αριθμό 1926/1999.

Αφού άκουσε τους πληρεξουσίου των διαδίκων που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα που πρότείνει να γίνει δεκτή η προκείμενη αίτηση αναίρεσης.

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Κατά την παρ. 1 του άρθρου 66 του ν. 2121/1993 "Για την πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτικά θέματα", όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο πολυμερών διεθνών συμβάσεων για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας εγγράφει, αναπαράγει στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή διασκευή, θέτει σε κυκλοφορία ή κατέχει με σκοπό θέσης σε κυκλοφορία, χρησιμοποιεί κατά παράβαση περιοριστικών όρων, παρουσιάζει στο κοινό, εκτελεί δημόσια, μεταδίδει ραδιοτηλεοπτικά κατά οιονδήποτε τρόπο και γενικά εκμεταλλεύεται έργο που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας ή εισάγει αντίτυπα ή οργανώνει δημόσια εκτέλεση τέτοιου ή προσβάλλει το δικαίωμα του πνευματικού δημιουργού να αποφασίζει για την παρουσίαση του έργου στο κοινό και να το παρουσιάζει αναλλοίωτο χωρίς προσθήκη ή περικοπές, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή ενός έως πέντε εκατομμυρίων δραχμών. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, ως έργα που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας, η θέση σε κυκλοφορία των οποίων χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση του νόμου συνιστά την ως άνω αξιόποινη πράξη, αποτελούν οι βιντεοκασέτες και τα εξώφυλλα αυτών. Εξάλλου η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη από τα άρθρο 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του Κ.Ποιν.Δ. ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' ίδιου Κώδικα λόγο αναίρεσης, όταν εκτίθενται σ' αυτή με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την ακροαματική διαδικασία, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι νομικοί συλλογισμοί με τους οποίους έγινε η υπαγωγή των περιστατικών που αποδείχθηκαν στην ουσιαστική ποινική διάταξη που στη συγκεκριμένη περίπτωση εφαρμόστηκε. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι

παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό της απόφασης τα οποία αποτελούν ενιαίο σύνολο.

2. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, το Εφετείο που την εξέδωσε, δέχθηκε κατά την αναιρετικώς ανέλεγκτη κρίση του ως προς την αναιρεσείουσα τα ακόλουθα: Η αναιρεσείουσα κατά μήνα Ιανουάριο 1993 προμήθευσε το συγκατηγορούμενό της με 137 κλεψίτυπες βιντεοκασέτες και 16 κλεψίτυπα εξώφυλλα θηκών βιντεοκασετών τα οποία κατασχέθηκαν. Τις κλεψίτυπες αυτές βιντεοκασέτες παρήγαγε η αναιρεσείουσα με το σκοπό της παράνομης διάθεσής τους στο ειδικά διαμορφωμένο και εξοπλισμένο με τα αναγκαία μηχανήματα εργαστήριό της που διατηρούσε στο σπίτι της. Οι ως άνω βιντεοκασέτες και τα εξώφυλλα θηκών βιντεοκασετών, που έθεσε ως άνω σε κυκλοφορία η αναιρεσείουσα χωρίς να έχει προς τούτο δικαίωμα, όπως προκύπτει από το διατακτικό της προσβαλλόμενης απόφασης για την επικύρωση της κατάσχεσης, τη δήμευση και την καταστροφή αυτών, προσδιορίζονται και εξατομικεύονται η καθεμιά με τον τίτλο του κινηματογραφικού έργου που είναι ενσωματωμένο σ' αυτές, καθώς και ως προς τους νόμιμους δικαιούχους του δικαιώματος εκμετάλλευσης αυτών. Με βάση τις ουσιαστικές αυτές παραδοχές το Εφετείο κήρυξε ένοχη την αναιρεσείουσα διάθεσης στην κυκλοφορία έργων πνευματικής ιδιοκτησίας χωρίς δικαίωμα (άρθρο 66 παρ. 1 ν. 2121/1993) και επέβαλε την ποινή των δέκα (10) μηνών, την εκτέλεση της οποίας ανέστειλε για τρία (3) χρόνια.

3. Με όσα ανωτέρω δέχθηκε το Εφετείο διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφαση την κατά τα προεκτεθέντα απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, αφού εκτίθενται σ' αυτήν, δηλαδή στο αιτιολογικό και το διατακτικό της που αλληλοσυμπληρώνονται, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την ακροαματική διαδικασία, τα οποία συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του ως άνω εγκλήματος για το οποίο κηρύχθηκε ένοχη και καταδικάσθηκε η αναιρεσείουσα, τα αποδεικτικά μέσα από τα οποία συνήγαγε τα πραγματικά αυτά περιστατικά, καθώς και τους νομικούς συλλογισμούς υπαγωγής τούτων στην εφαρμοσθείσα ως άνω ποινική διάταξη. Ειδικότερα ως προς την αποδιδόμενη αιτίαση της μη αναφοράς στο αιτιολογικό της προσβαλλόμενης απόφασης των τίτλων των κινηματογραφικών έργων που είναι ενσωματωμένα στις 137 βιντεοκασέτες, η έλλειψη αυτή αναπληρώνεται από την αναφορά των τίτλων αυτών στο διατακτικό της απόφασης το οποίο, όπως αναφέρθηκε, αποτελεί ενιαίο σύνολο με το αιτιολογικό το οποίο παραδεκτώς συμπληρώνεται. Επομένως ο μοναδικός από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' Κ.Ποιν.Δ. λόγος αναιρέσης είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση αναιρέσης και να καταδικασθεί η αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα και στη δαπάνη της πολιτικής αγωγής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 16 Δεκεμβρίου 1999 αίτηση της για αναίρεση της 762/1999 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κρήτης. Και
Καταδικάζει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα από δραχμές εβδομήντα χιλιάδες (70.000) και στη δαπάνη της πολιτικώς ενάγουσας από 150.000 δραχμές.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 16 Οκτωβρίου 2000. Και
Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 3 Νοεμβρίου 2000.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ